

ವರ್ಷ ಚಿಂತ್ರ

■ ಅನು ಚೆಳ್ಳಿ

ಲಹರಿ ಕಣ್ಣರೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಚೆ

ಇನ್ನೊಪ್ಪಕ್ಕರೂ ರಾಜಧಾನಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ವಿವರಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ತಿರುಗತೂಡಿದವು. ನಾಳ್ಳೆಯ ಮಿಷಣಗಳು ಘನವಸ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗದಂತೆ ಮೆದುಳಿನ ಮುಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪುಳಿತವು. ಮೇನಕಾಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಹಂಟುಹಬ್ಬು ಆಕರಿಸುವ ಗೀಳೇಕೆ? ಕಾಶಮ್ಮನ್ನು ಮಹಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯದಂತೆ ಬುಧನದಲ್ಲಿ ರಿಖರುವ ಉದ್ದೇಷವೇನು? ಮೈಲು ದೂರದ ಫಾರ್ಮ ಹೊಸ್ಟಾನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇನು? ಭುಜಂಗೇಶರಾಯರು ಮೂರು ದಿನಗಳು ‘ಮೇನಕಾ’ದಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೇಕೆ? ಲಹರಿಯ ಮಾತ್ತೆ ದರೆ ಮೇನಕಾ ಉರಿದು ಬೀಳುವುದೇಕೆ? ತಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿವರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಾಳೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದ ವಿವರಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇಲ್ಲಿರಿವುದು ಅನುಕೂಲವೇ ಆಗಿತ್ತು.

‘ನಿಮ್ಮನು ಯಾಕೆ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ರುವಂತೆ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಈ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಲ್ಲವೇ?’

ಇನ್ನೊಪ್ಪಕ್ಕರೂ ನ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಶಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಗಳು ತುಂಬಿ ಬಂದವು.

‘ಲಹರಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿದನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು. ನಾನೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಂತೃತ್ಯ ಹೊಸ್ಟೇಂಟ ಅನುಮಾನ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೆಳಗಿದ್ದೆ ಇನ್ನುಮ್ಮೆ ಅವಫೆಡಗಳಾಗುತ್ತೆ ಅನ್ನುವ ಆತಂಕ ಅವರಿಗೆ’

ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜಧಾನಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಶಮ್ಮನಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ. ಹಾಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಚಿಕ್ಕ ಕೆಡಿಸುವುದು ಬೇಡವೇಣಿತ್ತು.

‘ಸರಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಮಗೆ ಇನ್ನುಮ್ಮೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ದೋರೆತ್ತು. ಲಹರಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚೇಣಿದು ಕಷ್ಪವಲ್ಲ. ನಿವೇನು ಭಯಪಡ್ಡೇದಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕಿದ್ದೇವೆ’ ಇಲಾಖೆಯ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ರುವಾಗಾ ಬಳಸುವ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸಾಂತೃತ್ಯನೊಳಿಸಿದ.

‘ಇರಿ, ಬಂದೆ’ ಕಾಶಮ್ಮ ಅವರನ್ನು ಕುಳಿತುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದು ಕೆಲಸದಾಳುವನ್ನು ಕರೆದು ಬಿಸಿ ಕಹಾ ಒಂದಮ್ಮೆ ಕರಿದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದರು.

ಬಿಸಿಯ ಮುಖ ಮಾತ್ತ ಬಿಸುನೇ ಇತ್ತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಒಬ್ಬನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ತನಗೇನು ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಧಿಕಾರಿ ತನಗೆ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಕಬಹುದಿತ್ತು ಅನಿಸದಿರಲ್ಲಿ.

ಇನ್ನೊಪ್ಪಕ್ಕರೂ ಗೆ ತಕ್ಕಣ ಏನೇನೇ ಹೋಳಿಯಿತು. ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹಜಾರ ದಾಟಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ. ಕಾಶಮ್ಮನೇನೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವನೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತು.

ಅಧಿಕಾರಿ ಹಜಾರ ದಾಟಿ ಲಹರಿಯ ಕೋಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಪರಿದ. ಕೋಕೆಯ ಮಗ್ನಿಲೆನ ಹಾಲ್‌ನಂತಹ ತೆರೆದ ಭಾಗದಿಂದ ದಾಟುವ ಎದುರಿಗಿನ ಗೇಟೆನಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಮಟ್ಟಿನ ರಸ್ತೆ ಶ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಲಹರಿಯ ಕೋಕೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕೆನ್ನುವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೆಳಗೆ ಗದ್ದಲ ಕೇಳತ್ತು. ತಕ್ಕಣವೇ ಕೆಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದಾ

